

KOPIE

Niet-ondertekend afschrift
afgeleverd aan *het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap*
Bestemd voor bestuurlijke *inlichtingen*
Vrij van griffierechten

Griffie nr. <i>1910</i>	<u>CORRECTIONELE RECHTBANK TE MECHELEN</u>
Not.nr. ME66.CP.1153-86	<u>Openbare terechtzitting van 14 december 2005.</u>

De Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, 11e kamer, rechtsprekend in correctionele zaken, wijst het volgende vonnis :

Inzake van het Openbaar Ministerie :

tegen :

- 3758* 1. _____, geboren te _____ op _____, metselaar,
wonende te _____
- 3759* 2. _____, geboren te _____ op _____
zonder beroep, wonende te _____

beiden aanwezig en bijgestaan door Mr. _____, advocaat te _____

VERDACHT VAN :

A. te _____ ononderbroken tussen 1 juli 1985 en 25 maart 1997

In overtreding met artikel 64 lid 1 van de wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans bestraft door art. 66 lid 1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, zoals bekrachtigd door het decreet van 4.3.1997, door het uitvoeren of het instandhouden van werken of hoe dan ook op een onroerend goed

- zijnde een perceel grond
- gelegen te _____
- grootte _____
- ingeschreven op het kadaster te _____
- onder _____
- eigendom van _____

een inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titel II van bovenvermelde wet of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van bovenvermelde wet, namelijk door het in stand houden van volgende werken :

- bouwen van een garage-werkplaats aansluitend aan het woonhuis
- plaatsen van een Romney-loods
- oprichten van een dierenstal op 25 m van de linkerzijgevel van de woning
- oprichten van een tweede dierenstal in de tuin achter het woonhuis
- aanleggen van een opslagplaats van ijzerafval, bouwkraan en citernen naast de Romney-loods

B. te ononderbroken tussen 25 maart 1997 en 21 september
1999

In overtreding met artikel 66 lid 1 en 5 en artikel 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, zoals bekrachtigd door het decreet van 4.3.1997, door het uitvoeren of het instandhouden van werken of hoe dan ook op een onroerend goed

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

een inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titel II van bovenvermeld decreet of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van bovenvermeld decreet, namelijk door de werken onder betichting A. verder in stand gehouden te hebben.

Gezien de overschrijving van de dagvaarding ten kantore van hypotheekbewaring te dd. 18 mei 2000, boek

Gelet op de processtukken;
Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;
Gehoord de beide beklaagden in hun middelen van verdediging;

De strafbare feiten

Gelet op de gegevens van het strafonderzoek acht deze Rechtbank het strafbaar feit onder de tenlastelegging A verjaard.

De strafvordering is vervallen wegens verjaring.

Gelet op het op 19.01.2005 tussengekomen arrest van het Arbitragehof inzake de gedeeltelijke vernietiging van art. 146, lid 3 van het decreet ruimtelijke ordening, zoals ingevoegd door art. 7 van het decreet van het Vlaams Gewest van 4 juni 2003, dient het verval van de strafvordering te worden vastgesteld voor de ten laste gelegde strafbare feiten onder de tenlastelegging B. met betrekking tot het louter instandhouden.

De herstellvordering

De opheffing van het strafbaar karakter van de feiten heeft alleen het verval van de strafvordering tot gevolg, maar brengt niet mee dat deze feiten niet langer een fout zouden zijn, noch dat de strafrechter voor wie de burgerlijke vordering of de herstellvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de feiten nog strafbaar waren, daardoor zijn bevoegdheid verliest (zie de zeer duidelijke uitspraak van het Hof van Cassatie hieromtrent - Cass., nr. P.2003.1189N van 20 januari 2004).

De strafrechter is derhalve verplicht te oordelen over de herstellvordering.

De herstellvordering is afdoend gemotiveerd en beoogt de goede ruimtelijke ordening.

Tot deze herstellvordering werd beslist door de bevoegde instanties met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat de beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskenning van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet. Zij moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

De argumentatie die door beklaagden wordt ontwikkeld om tot een ander oordeel te komen, overtuigt de rechtbank niet. De rechtbank wil daarbij vooreerst benadrukken dat de beklaagden er blijkbaar doch verkeerdelijk van uitgaan dat een herstellvordering (bestaande in het herstel in de vorige staat) voor niet ernstige inbreuken op essentiële bestemmingsvoorschriften of die geen onaanvaardbare hinder veroorzaken voor de omwonenden per definitie kennelijk onredelijk is. Dat is niet het geval.

De aangehaalde criteria kunnen een element van overweging zijn bij de beoordeling van het kennelijk onredelijk karakter van de herstellvordering doch het is zeker niet zo dat de vaststelling dat er geen ernstige inbreuk op een essentieel bestemmingsvoorschrift zou zijn gepleegd of dat er geen onaanvaardbare hinder zou zijn voor de omwonenden ipso facto tot het besluit zou leiden dat de herstellvordering kennelijk onredelijk zou zijn.

Integendeel, in casu is de herstellvordering redelijk en beoogt zij de goede ruimtelijke ordening.

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK :

Gelet op de artikelen :

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
- 162, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;
- 21 t.e.m. 28 wet 17.04.1878
- 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000 en wet 30 juni 2000 en K.B. 20 juli 2000;
- EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997;
- EU-verordening nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998;

door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

Rechtsprekend op tegenspraak :

Verklaart de strafvordering ingesteld hoofdens tenlastelegging A. vervallen wegens verjaring.

Stelt het verval van de strafvordering vast voor de tenlastegelegde strafbare feiten onder de tenlastelegging B. met betrekking tot het louter instandhouden.

De herstellvordering :

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of van het college van Burgemeester en Schepenen, het herstel van de plaats, nader omschreven in de betichting, in haar oorspronkelijk staat door het slopen van de in de sumiere beschrijving vermelde gebouwen en het verwijderen van het gestorte afval;

Bepaalt de termijn van herstel op **tien maanden** beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden;

Voor het geval de plaats niet vrijwillig in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, beveelt dat de gemachtigde ambtenaar, thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, of het college van Burgemeester en Schepenen van ambtswege in de uitvoering van het vonnis kan voorzien voor wat het herstel betreft, onder zijn leiding en toezicht van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder, deze desnoods bijgestaan door de openbare macht;

Zegt dat wie het vonnis doet uitvoeren, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn tot alle uitvoeringskosten, te verminderen met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen; Verklaart de uitvoeringskosten invorderbaar op vertoon van een staat of afrekening, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt dat de herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een **dwangsom van vijftwintig euro (€ 25)** per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn;

Veroordeelt elke beklaagde tot de helft van de kosten van de strafvordering belopend tot heden: 70,65 EUR en ieder tot een vergoeding van 25 EUR overeenkomstig art. 91 K.B. 28 december 1950 zoals gewijzigd door art. 1 K.B. 23 december 1993 en door KB. 11.12.2001.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 14 december 2005.

Aanwezig :

- , alleenzetelend rechter;
- eerste substituut- procureur des Konings;
- , griffier.